

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferneckého ve věci

žalobce: J. C.
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské nám. 6, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věcech žádostí žalobce o poskytnutí informací z 14. 2. 2025 a z 24. 3. 2025

takto:

- I. Řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti z 14. 2. 2025 o poskytnutí informací co do výsledných zpráv z penetračního testování systémů digitálního stavebního řízení, zpracovaných společnostmi ESET a DCIT, se zastavuje.
- II. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 10 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce z 24. 3. 2025 o informace stran výsledků kontroly informačních systémů žalovaného Národním úřadem pro kybernetickou bezpečnost.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobci se vrací soudní poplatek snížený na částku 1 000 Kč, která mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Městského soudu v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

- V. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto rozsudku sdělil číslo bankovního účtu, na který má být vrácena část zaplaceného soudního poplatku.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci se žalobce bránil proti nečinnosti žalovaného v řízeních o jeho žádostech z 14. 2. 2025 a z 24. 3. 2025 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (zákon č. 106/1999 Sb.).
2. V **první žádosti z 14. 2. 2025** žalobce požadoval informace mj. o výsledných zprávách z penetračního testování systémů digitálního stavebního řízení, zpracovaných společnostmi ESET a DCIT. Jakkoli žalovaný nejdříve tuto žádost částečně odmítl (rozhodnutí z 25. 4. 2025), ministr pro místní rozvoj prvotní odmítavé rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání (rozhodnutí z 3. 6. 2025). Poté žalovaný prodléval s vyřízením zbývajících částí žádosti, v důsledku čehož žalobce 3. 7. 2025 podal stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., která zůstala bez odezvy. V návaznosti na to žalobce podal 29. 8. 2025 nečinnostní žalobu.
3. Žalovaný v reakci na žalobu rozhodl o první žádosti žalobce. Rozhodnutím z 24. 10. 2025 žádost opět odmítl. V návaznosti na to žalobce dne 30. 10. 2025 vzal žalobu v této části – týkající se nevyřízení žádosti z 14. 2. 2025 – zpět.
4. Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Dle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Jelikož žalobce vzal žalobu zpět, soud řízení v odpovídajícím rozsahu zastavil (výrok I).
5. **Druhá žádost z 24. 3. 2025** se týkala informací o výsledcích kontroly informačních systémů žalovaného Národním úřadem pro kybernetickou bezpečnost. Tato druhá žádost měla stejný osud jak první žádost z 14. 2. 2025. I tuto druhou žádost žalovaný nejprve odmítl (rozhodnutí z 30. 4. 2025). Ministr pro místní rozvoj prvotní odmítavé rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání (rozhodnutí z 2. 6. 2025). Poté žalovaný prodléval s vyřízením zbývajících částí žádosti, v důsledku čehož žalobce 3. 7. 2025 podal stížnost na nečinnost dle § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., která zůstala bez odezvy. V návaznosti na to žalobce podal 29. 8. 2025 nečinnostní žalobu.
6. Dne 6. 11. 2025 žalovaný soudu potvrdil, že ve věci této žádosti je stále nečinný. Uvedl, že žaloba je v tomto rozsahu důvodná.
7. Soud ověřil, že žaloba proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevyřízení druhé žádosti žalobce o informace z 24. 3. 2025 je včasná a přípustná.
8. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s., platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení*. V řízení o žádosti o informace je tímto prostředkem stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. K bezvýslednému vyčerpání dojde buď tím, že nadřízený orgán žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví, nebo na ni nezareaguje v zákonné lhůtě (či vůbec).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

9. Ze správního spisu soud seznal, že žalobce po uplynutí 15denní lhůty k (opětovnému) vyřízení žádosti po zrušujících rozhodnutích ministra z 2. a 3. 6. 2025 [§ 14 odst. 5 písm. d); § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.] podal stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Podání této stížnosti ve věci nevyřízení obou žádostí o informace žalobce řádně doložil. Stížnost sice není založena ve správním spisu, který předložil žalovaný, avšak žalovaný její podání v jeho vyjádření k věci nezpochybil. Zároveň z předloženého spisu není ani patrné, že by žalovaný na tuto stížnost jakkoli reagoval. Ve správním spisu pak soud dohledal až rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce z 24. 10. 2025, které chronologicky navazovalo na podání nečinnosti žaloby.
10. S ohledem na výše uvedené soud nepochybuje o tom, že žalobce před podáním žaloby bezvysledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti ve věci obou jeho žádostí o informace.
11. O nečinnosti žalobě stran žádosti z 24. 3. 2025 soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud nepovažoval za potřebné nařídit jednání za účelem dokazování, jelikož mohl vyjít z předloženého spisového materiálu a nesporných tvrzení stran sporu.
12. Soud posoudil důvodnost žaloby na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
13. Žaloba je důvodná v části, v níž žalobce napadl nečinnost žalovaného při vyřizování druhé žádosti z 24. 3. 2025.
14. Soud připomíná, že žalovanému běžela 15denní lhůta k vydání rozhodnutí od středy 4. 6. 2025. Tuto lhůtu žalovaný nedodržel (marně uplynula ve čtvrtek 19. 6. 2025). Nadto ze sdělení žalovaného vyplynulo, že ve věci stále nerozhodl. Sám uvedl, že žaloba je v této části důvodná. Za těchto okolností soud nepochybuje o tom, že žalovaný prodléval s rozhodnutím o žádosti žalobce z 24. 3. 2025.
15. Proto soud žalobu v této části shledal důvodnou. V souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem II žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobce, k čemuž mu stanovil lhůtu 10 dnů od právní moci rozsudku, tedy lhůtu o něco kratší, než je nejzazší možná lhůta předpokládaná zákonem č. 106/1999 Sb. Desetidenní lhůta představuje 2/3 délky celé zákonné lhůty, která v této věci již dávno marně uplynula. S ohledem na dosavadní délku řízení soud stanovení delší lhůty nepovažoval za přiměřené.
16. **K nákladům řízení.** V této věci důvody pro výrok III spočívají jednak na § 60 odst. 1 s. ř. s. (úspěch žalobce s žalobou na ochranu proti nečinnosti při druhé vyřizování žádosti z 24. 3. 2025), jednak na § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. (zpětvzetí žaloby stran nevydání rozhodnutí o první žádosti z 14. 2. 2025).
17. Jde-li o část žaloby, s níž žalobce uspěl (výrok II), žalobce má jakožto úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Má tedy nárok na náhradu uhrazeného soudního poplatku za žalobu (2 000 Kč). Žalobce nebyl zastoupen a ani neuplatnil další náklady.
18. Ohledně žaloby proti nečinnosti žalovaného při vyřizování první žádosti z 14. 2. 2025, kterou žalobce vzal zpět (výrok I), soud konstatuje následující. Není zřejmé, že by žaloba byla v této části zjevně nedůvodná (Kühn, Z. a kol., Soudní řád správní: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 490). Vydání rozhodnutí, které žalovaný nakonec vydal 24. 10. 2025, bylo to, čeho se žalobce svou žalobou z 29. 8. 2025 domáhal, a současně bylo Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

důvodem pro její zpětvzetí. Žalobce před podáním žaloby vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti, avšak žalovaný zůstal nadále nečinný, resp. nerozhodl v zákonné lhůtě, která ho svazuje. Nic nenasvědčuje tomu, že by nečinnost žalovaného způsobil svým chováním žalobce. Žalovaný ostatně nic takového ani netvrdí. Žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Má tedy právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. V projednávané věci soud nezjistil žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly použití § 60 odst. 7 s. ř. s. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Náklady řízení zahrnují část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která se žalobci nevrací podle § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích (viz níže).

19. Žalovaný je tak ve stanovené lhůtě povinen uhradit žalobci na nákladech řízení celkem 3 000 Kč.
20. Opět k nečinnosti při vyřizování první žádosti z 14. 2. 2025. O vrácení části soudního poplatku za žalobu v tomto rozsahu rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (zákon o soudních poplatcích), dle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci části činil 2 000 Kč. Soud tedy dle výroku IV vrátí žalobci část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Zároveň s tím soud vyzval žalobce pro urychlení ke sdělení čísla účtu, na nějž má být vrácena část zaplaceného soudního poplatku (výrok V).

Poučení:

S výjimkou výroku V lze proti tomuto rozhodnutí podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu (NSS), se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům III a IV je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Nesplní-li povinný (žalovaný) dobrovolně, co mu ukládají výroky II a III vykonatelného rozhodnutí, může oprávněný (žalobce) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha 10. listopadu 2025

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.